



Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Magnobono ep[iscop]o. Cap[itulum]. Ixxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense octobris occurrentibus. Fo. ccvi.

racuit gloriam formidabat. Tandem vicitus per eis legatorum et vulneri presbyteri: iohannem diaconum et socium secum assumpit: et nautio ad ducem in castro burningio peruenit. Inuenitque pueram iacentem vincitam: et a demonio tenuano letunio tabescram. Qui orationem ad dominum fudit: et in christi nomine demoni imperavit: qui mot ex ore eius in specie nigritorum discessit: et ferocem sulphureum in loco di misit. Hoc multa ei dona obtulit: que vir dei accipiens ea postmodum omnia in pauperum usus expendit. Cum autem illum in episcopum veller preficeret omnino renuit: sed iohannem diaconum discipulum suum obruit. Ad cuius nutum in eum omnis populus episcopii constantientem elegit. Rex autem sigibertus auctor et puer liberata fuisset: misit ad patrem ut eam sibi desponsatam transmiseret. Quem cum ad eum venisset: et modum liberationis eius si gibelus audisset. Ballo abbati pecuniam copiosam misit: de qua sanctus cellaz et ecclesiam edificauit. Quam rex et dux prediis et possessionibus dotauerunt. Cum autem sigibertus ipsam suam sibi veller coniugio sociale: audiuit ab ea pro eius liberatione votum pudiciter emissee. Et de consilio galli abbatis ne eius propositum auerteret: ipsam in cenobio matrem virginum multarum esse constituit. Deinde vir dominii a gunzono duce ad urbem constantiam aduocatus: ut consecrationi iohannis episcopi presens esset: verbu domini in populo misericordie predicauit: et multos ab errore gentilium ad christum convertit. Episcopo quoque formam gubernande sibi et consilie ecclesie precepit. Atque postmodum ad cellam suam in heremo rediit: ubi plures discipulos congregauit. Deinde rogatus a vulnero presbytero: reliquo monasterio ad dominum eius per dies aliquot disserit: ut ei monita salutaria preberet. Et cum omni populo in ipso castro verbuz domini predicasset: post dies duos febre correptus diebus filii languore pressus iacuit: et cum esset annorum xxx ad extrema deducitus in domino quietus. xvij. kalen. novembri. Unius corpus in castro burningio sepultum est ubi miraculose uiuit.

De sanctis Ducentis et septuaginta martyribus. Cap. lxxiii.



Aceti et

septuaginta martyres Christi apud aphrica coronati sunt et sancti martyres martianus et saryrianus cum duobus fratribus et maximus egregia ancilla Christi sub persecutione vandas licca gerrico rege arriano. Qui primo nodosis

fustibus cessi: et vsq ad ossa laniati: csi multo tempore talia paterent: sequenti die in columnes reddebant. Postmodum asti dura custodia macipati: et artati in neruo dei virtute soluto cippo liberati sunt. Ob quod miraculum Maxima libertati sue redditum: materque multarum virginum effera in confessione Christi consenuit. Sancti autem inter mauros ferocissimos relegati: cum predicatione sua multos ad Christum conuertissent iussu gerericis ligatis pedibus post terga currentium quadrigari inter spinosa loca siluarum tracti: et discerpti spiritus emiserit. xvij. kal. novembri: ut ait aodo in martyrio suo.

De sancto Magnobono epo. Cap. lxxiiii.



Agnobo

nus epus andegauensis clarus regibus dagoberi regis: quem rex fama ipsius coperta ad se accessit fecit. Cum ergo civitatem ingressus esset: comedens qui erat in ergastulo eius patrocinium implorabat. Ille vero iudicem adixit: et ut rex amore Christi solueret: exorauit: qui ab eo repulsus dum ecclesia intras orasset: subito comedibus fractis et carceribus referens inclusi absoluti sunt. Cum in predicto quartanaco eius diocesis puer a demoni rapto esset: inter vepres et rupes collidit: et semiuimus sancto epo a paribus offeret: qui demonem Christi nocte iuocato a puer electus: et ipsum sancti pareribus restituit. Quasdam vice dum flumen cum sociis velle transire nauem cōspexit ab alta parte fluminis ductore caretum. Sed dum orasset: nauis sine remige eis summe ad eum venit: et ipsum cum sociis sine viro gubernante transuerit. Ut enim tpe famis ingruentis dissipatoris suo certa numeri summam pauperibus distribuendam dedit: quam ille in dissipando duplicatam inuenit. Abbas quidam eius emulius ad eum veneno poculandum quoddam miserat. Sed sanctus vir hoc per spiritum cognoscens nescios abbatis benigne suscepit: et eorum intentionem eiusdem apernit: atque sic eos ad penitentiam provocavit. Qui eniit autem in pace vir dei. xvij. kalen. novembri: sepultus in ecclesia sua.

De sancto Ambrosio epo. Cap. lxxv.



Ambrosius

episcopus biterensis est. apud eandem civitatem clarus tempore plini regis francorum: qui vita et sanctitate extimus et doctri na prefulgidus gregem domini sibi commissum verbo et exemplo fideliter enutrivit: et virtutibus plenus in pace quietus